

in litaniis Anglicanis omissum fuisse nequaquam verisimile est. At nihil vetat Augustinum hunc saeculo VII in publicis litaniis apud plerasque Anglorum Ecclesias invocatum fuisse, tametsi nullum ejus rei decretum præcessisset. Sic enim in Ecclesiæ ritibus usu venire solet, ut quod prius in quibusdam Ecclesiis usurpatum est, communis deinde episcoporum decreto confirmetur, totique uii provinciæ sive regno approbetur. Denique etiam permisso hunc Augustino locum in præmissis litaniis tributum fuisse ob decretum concilii Cloveshoviensis, repono id nihil detrahere earumdem litaniarum antiquitatit, prout a me superius asserta est. Cum enim scriptor amanuensis veteres litanias saeculo VII usitatibus paulo post concilium Cloveshoviense describeret, nil mirum si Augustinum post Gregorium inseruerit, concilii statuto hac in re obsecutus. Neque par est ratio de Cuthberto, aliasque celebrioribus sanctis superius laudatis: qui etsi publico tum cultu honorentur, nulla tamen Anglicanæ Ecclesiæ lex exscriptorem aegredit ut vetustis ac pridem receptis litaniis recentiores sanctos pro arbitrio suo ascriberet.

Ex his porro validissimum argumentum pro Benedictioœ regulæ in Anglia propagatione, quæ invictis aliunde testimoniis demonstrata est, deduco. Siquidem in publicis Anglicanæ Ecclesiæ litaniis unus ex omnibus monasticæ ritus institutoribus sanctis laudatur Benedictus, non Antonius, non Pachomius, non Basilios, non Augustinus, non Cæsarius, non Aequitius, non Aurelianus, non denique Columbanus. Unde consequens est, saeculo VII desinente ritus monasticæ fundatorem apud Anglos unum audiisse Benedictum, cuius tempore regulam Augustinus in eam insulam invexerat. Accedit quod in dictis litaniis sancti Benedicti nomen bis repeti prescribitur, magna sane singularis honoris ac venerationis prærogativa, quæ nulli alii sancto, præterquam sancto Stephano et beatæ Mariæ virginis usque tertio laudate concessa est. Hic vero tam singularis sancti Benedicti apud Anglos cultus sine dubio processit ex commendatione tam Gregorii, quam Augustini, qui ambo sanctum Benedictum præceptorem ac institutorem suum venerantes, eumdem sibi subditis effectum inspirarunt.

Neque dici potest Augustinum alia quam sancti Benedicti regula in Andreano Gregorii cœnobio informatum fuisse, sed tamen ei ad Anglos in Britanniam abeunti Gregorium prescripsisse ut sancti Benedicti regulam in monasteriis institueret. Nam præterquam quod hoc gratis et sine fundamento adduceretur, ac naturali consecutione legitime inferri debeat Augustinum non secundum aliam quam quæ ab ipso in Anglia propagata est regulam in cœnobio Gregoriano vixisse, illud præterea non argumento validissime revincitur, quod si alium a sancto Benedicto ritus religiosæ institutorem Romæ habuisset Augustinus, ejusdem (ut sit) cultum ac venerationem etiam apud Anglos non neglexisset. Quod, puto, facile concedent æqui rerum æstimatores. Cum ergo inter ritus monasticæ auctores unius sancti Benedicti cultum Anglicanis Ecclesiis prescripserit, uti et regulam monasteriis, nullus jam dubitationi locus relinquitur eum sub eadem Benedicti regula Romæ duce Gregorio militasse. Hæc dixerim, non animo revocandi controversiam jam satis fusa agitatam, sed illustrandi argumentum quod ex his litaniis strictius ac brevius in dissertatione mea exposui.

De aliis sanctis, qui in his litaniis memorantur, plerisque fere ignotis, plura hic observare non vacat. Illud tantum adverto, Columcillum eum esse, qui Columba Hiiensem abbas fuit, et sanctam Margaretam, cuius in his partibus non adeo antiqua memoria videbatur, in præmissis litaniis locum habere.

VETERES LITANIAE ANGLICANÆ

A MILLE ANNIS EDITÆ.

(M. Bill. Vet. analect.)

Kyrie, eleison.	S. Andrea,	Ora. S. Tite,	Ora.
Christe, eleison.	S. Jacobæ,	Ora. S. Philimon,	Ora.
Christe, audi nos.	S. Joannes,	Ora. S. Clemens,	Ora.
Christe, audi nos.	S. Thoma,	Ora. S. Syxte,	Ora.
Christe, audi nos.	S. Jacobæ,	Ora. S. Felix,	Ora.
Sancta Maria, ora pro nobis.	S. Philippe,	Ora. S. Laurenti,	Ora.
Sancta Maria,	S. Bartholomæu,	Ora. S. Cornelii,	Ora.
Sancta Maria,	S. Mattheu,	Ora. S. Cypriane,	Ora.
<i>De angelis.</i>	S. Juda,	Ora. S. Sebastianæ,	Ora.
Sancte Michael, ora pro nobis.	S. Barnaba,	Ora. S. Gervasi,	Ora.
Sancte Gabriel,	S. Mathia,	Ora. S. Protasi,	Ora.
Sancte Raphael,	Omnis sancti chori apostolorum,	Ora. S. Vincenti,	Ora.
Omnis sancti angeli, orate pro nobis.	orate pro nobis.	S. Georgi,	Ora.
Omnis sancti archangeli	Ora. Sancte Stephane (bis), ora pro nobis.	S. Dionysi,	Ora.
Omnis sancti chori novem ordinum coelestium,	Ora. S. Victor,	S. Maurici,	Ora.
<i>De apostolis.</i>	S. Joannes,	S. Joannes,	Ora.
Sancte Petre, ora pro nobis.	S. Luca,	Ora. S. Paule,	Ora.
S. Paulæ,	S. Marce,	Ora. S. Donatiæ,	Ora.
	S. Barnaba,	Ora. S. Rogatianæ,	Ora.
	S. Timothæu,	Ora. S. Agustine,	Ora.

S. Cosma,
S. Damiane,
S. Romane,
S. Casari,
S. Marcelline,
S. Pancrate,
S. Nazari,
S. Benigne,
S. Symphoriane,
S. Iermes,
S. Felicissime,
S. Abdo,
S. Senes,
S. Tiburti,
S. Beate,
S. Candide,
S. Bonifaci,
S. Nicomedis,
S. Menna,
S. Magne,
S. Ruphine,
S. Nabori,
S. Juvenalis,
S. Beatrix,
S. Jacinete,
S. Martiniane,
S. Dremore,
Omnes sancti Ch
orate pro nobis

De confessoribus.

Sancte Leo, ora pro nobis.

S. Silvester,
S. Donate,
S. Gregori,
S. Augustinę,
S. Hieronyme,
S. Benedicte (*bis*),
S. Hilari,
S. Martine,
S. Samson,
S. Brioce,
S. Melore,
S. Branwalaire,
S. Pajrici,
S. Brindane,
S. Carnache,
S. Gilda,
S. Paterne,
S. Pettane,
S. Guipwalgee,
S. Courentein,
S. Citawe,
S. Guoidiane,
S. Munna,
S. Serwane,
S. Serescine,
S. Guiniave,
S. Tutwale,
S. Germane,
S. Columcille,
S. Paule,
S. Judicaile,
S. Mevinne,
S. Guoidwale,
S. Dircille,
S. Bachla,
S. Rawele,
S. Racate,
S. Loutierne,
S. Riocate,
S. Touinmane,
Dunes sancti chor
orate pro nobis.

De virginibus.

Sancta Maria (*ter*), ora pro nobis.
S. Felicitas, Ora.

S. Felicitas, Ora pro nobis.
Ora.

S. Perpetua,
S. Agatha,
S. Cecilia,
S. Agnes,
S. Anastasia,
S. Petronilla,
S. Eusemia,
S. Savipa,
S. Scholastica,
S. Eugenia,
S. Sussanna,
S. Appra,
S. Columba,
S. Tecla,
S. Ninoca,
S. Ticiawa,
S. Genufela,
S. Justina,
S. Cristina,
S. Crispina,
S. Crispiniana,
S. Corona,
S. Benedicta,
S. Senentina,
S. Margareta,
S. Blandina,
S. Martha,
S. Menna,
S. Mathitia,
S. Perpetua,
S. Concordia,
S. Julitta,
S. Sindita,
S. Soffonia,
S. Crescentia,
S. Donata,
S. Juliania,
S. Portuna,
S. Victoria,
S. Tarsilla,
S. Emiliana,
S. Triana,
S. Brigida,
Omnes sancti ch
pro nobis.
Omnes sancti t
bis.
Omnes sancti a
pedite.
Omnes sanctæ vi
Omnes sanctæ
cedite.
Omnes sancti p
cedite.
Omnes sancti e
tercedite.
Omnes sancti th
Omnes sancti c
dite.
Omnes sancti s
dite.
Omnes sancti p
cedite.
Omnes sancti p
cedite.
Omnes sancti ap
dite.
Omnes sancti m
dite.
Omnes sancti co
cedite.
Omnes sanctæ vir
Omnes sancti,
Ut per vestras o
inur sine fine r
Dominio volente
cula sæculorum

Ora.	Propitius esto, parce nobis, Domine.
Ora.	Propitius esto, libera nos, Domine.
Ora.	Ab omni malo.
Ora.	Ab omni iquundia cordis et corporis, libera nos, Domine.
Ora.	A morbo malo.
Ora.	Ab hoste malo.
Ora.	Ab insidiasi diaboli,
Ora.	A persecutione inimici,
Ora.	A periculo mortis,
Ora.	A ventura ira,
Ora.	Per adventum tuum,
Ora.	Per nativitatem tuam,
Ora.	Per baptisimum tuum,
Ora.	Per passionem tuam,
Ora.	Per crucem tuam,
Ora.	Per resurrectionem tuam,
Ora.	Per ascensionem tuam,
Ora.	Per descensionem Spiritus sancti,
Ora.	Liberata.
Ora.	Peccatores, te regamus, sedis nros (ter).
Ora.	Ut pacem nobis dones,
Ora.	Ut vitam aliquę sanitatem nobis dones,
Ora.	Ut nobis in bonis operibus perseverantiam dones,
Ora.	Ut nos in vera fide et religione conservare digneris,
Ora.	Ut ecclesiam catholicam conser- vare digneris,
Ora.	Ut regem et episcopatum nostrum conservarye digneris,
Ora.	Ut vitam et sanitatem eis dones,
Ora.	Ut populo Christiano pacem et uni- tatem largiri digneris.
Ora.	Ut fructum terre nobis dones,
Ora.	Ut celi serenitatem nobis dones,
Ora.	Ut pluviam opportunitatem nobis dones,
Ora.	Ut charitatem nobis dones,
Ora.	Ut nobis virginem penitentiam con- cedas agere,
Ora.	Ut clericum et plebem Anglorum conservarye digneris,
Ora.	Ut universalem congregationem sanctorum conservarye digneris,
Ora.	Ut eam in vera fide et religione conservarye digneris,
Ora.	Ut nobis misericordi digneris,
Ora.	Ut nos exaudire digneris,
Ora.	Fili Dei,
Ora.	Agnus Dei, qui tollis peccata mundi, miserere nobis.
Ora.	Agnus Dei, qui tollis peccata in- di, parce nobis, Domine.
Ora.	Agnus Dei, qui tollis peccata in- di, dona nobis pacem.
Ora.	Christe, audi nos (ter),
Ora.	Kyrie, eleigitu (ter).
Ora.	Christe, eleison (ter),
Ora.	Dominus, Pater noster.

Hæc oratio post litaniam canitur.

Magnis et mirabilibus orationibus atque meritis recensiterum patriarcharum, prophetarum atque apostolorum, plurimorumque martyrum, vel electorum, aliquæ confessorum omnium, petimus ei oramus, ut quemadmodum eorum nomina vel memoriam in hoc saeculo memorare et recitare frequentius, ita atque ipsi pro nobis in regnis coelestibus affectuales ac privatas precas fundere dignentur, ut a Dño misericordiam et indulgentiam impetrare atque obtinere, et eorum desiderandæ et aspicieundæ speciem et gloriam in regno Dei videre, et congaudere mereamur, præstante Domine nostro Iesu Christo, cui est honor, et potestas, et imperium una cum Patre atque Spiritu sancto in sæcula sæculorum. Amen.

ANNO DOMINI DLXXVI.

SANCTUS DOMNOLUS, EPISCOPUS CENOMANENSIS,

DE SANCTO DOMNOLO, EPISCOPO CENOMANENSI, IN GALLIA,

(Ex Bollandio.)

§ I. Vita scripta, cultus sacer, reliquias.

1. Inter episcopos Cenomanenses in Gallia nonus habetur sanctus Domnolus, sive Bonnolus, cuius fortia facta et praelata trophyæ quæ novit sua ætate perpetrata, scripto reliquit auctor Vitæ, qui cum eo in hœ vita mortalis peregrinatione plurimum se conversatum esse testatur in prologo, additque, num. 10, se cæcum ejus meritis illuminatuni sèpius vidiisse atque ab illo plura alia viri sancti miracula didicisse; et sub fine asserit ejusgumenum ad sepulcrum ejus sanatum, multis annis sanum secum permansisse, imo tres cæcos, se aspectante, luce redintegrata, incolumes abiisse, et multos alias morbis afflictos se conspiciente venisse, eosque beati viri meritis sanos inde recedere vidiisse. Fuit autem is ex præcipuis ecclesiæ cathedralis presbyteris, unde ecclesiæ nostræ bona restituta et villas indicat, num. 11, 15 et 18; ipsamque Vitam vulgavit sub auspiciis sancti Hadouindi episcopi Cenomanensis, inter quem et sanctum Domnolum fuerunt Badegisilus et Bertigrinus. Vitam sancti Hadouindi dedimus (Bolland.) in addendis ad 20 diem Januarii cum ejus Testamento, in quo, num. 3, basilicæ sancti Vincentii, quam Domnolus sanctæ recordationis episcopus suo labore construxit, donat pratellum, juris sui villulam, ut vel inde ejus erga sanctum Domnolum affectus queat agnosciri. Vitæ stylum nonnihil se emendasse ait Surius, quam inde damus nostro modo illustram et distinctam, quia primogenio stylo hactenus non potuit apud Cenomanos inveniri, magna licet adhibita diligentia. Hisce adjungimus aliam breviorem Vitam ex vetusto Codice monasterii Anisolani nobis

B a Joanne Dardex procuratam et a Guilielmo Quirini transmissam, utroque nostræ societatis sacerdote et studiorum nostrorum audentissimo. Hæc Vita post priorem, cuius meminit, scripta est eo potissimum ut possessiones collatæ monasterio sancti Vincentii accuratis explicarentur. Cui subjungimus testamentum sancti Domnoli per modum obtestationis circa illud monasterium factæ clero Ecclesiæ suæ, cuius testamenti alterum exemplar pridem habebamus, alterum ex Ms. R. P. Ludovici Jacob a sancto Carolo, ordinis Carmelitani sacerdote, ipsi Parisiis descripsimus.

2. Mortuum esse sanctum Domnolum Kalendas Decembbris indicant Acta, ad quem diem illius festum anniversaria celebritate recolitur a Cenomanensibus, et Saussaius in Martyrologio Gallicano ista scribit: « Cenomanis depositio sancti Domnoli, episcopi illius urbis et confessoris, cuius elogia expressa sunt die ejus ordinationis, scilicet 16 Maii: qua die ibidecum celebriori cultu ejus est illustris memoria. » Idem Saussains ad 16 Maii, post longum encomium ista habet: « Abiit quidem vir divinus ad superos Kalendas Decembbris, quo die et in sacris Cenomanensis Ecclesiæ tabutis memoria ejus fulget, proprio cultu consignata. Verum Romana omnium mater Ecclesiarum hodie sacram ejus coronam veneratur, tanti antistitis ordinationem, etc. » Verum nulla ordinationis mentio sit in Martyrologio Romano, aut apud Molanum, Galesinum Canisium et alios, sed nuda memoria proponitur hoc 16 Maii, apud Cenomanos, sancti Domnoli episcopi. Nos, quod et Surius fecit, ejus vitam ad hunc diem damus. Joannes Bonduetus, monasterii sancti Vincentii sancto Domnolo